Barcelona 1 de Agost de 1897

Nº 18

Any I

EL MIBERIO

REVISTA QUINCENAL

ab ninots

Moli del "Repicando" (Maho)

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1 agosto 1894 nº 18 – any I Publicat Quem

¡¡MALLORCA!!

Desterrados ¡ò Dios! de nuestros lares
Lloremos duelo tanto:
¿Quien calmará ¡Oh España! tus pesares
¿Quien secará tu llanto?

Improvisada.

Aquí tens la enlamanció de Barcelona al veure que "El Menorquín" fugia alla lluny ...lluny.... hasta perdrer de vista y recordan que encara no fa un any tambe bam beure una tren se fracta entre montañes y fugia hasta desaparecia

Desterrats dim lo vers y te raho l'un per amor al arte l'altre per mor de la calo; pero l'un anava a Italia lo mon ideal. l'altra a Mallorca la terra del nudes que is varen llançar en las regatas fen Frampas; l'un tornava carregat de llaurer: l'altre ab las mans al cap

Sembla mentida que a Mallorca siguin tan desgraciats. Ben mirat per ajo a tots los grans homes els y ha passat lo matheix miren en Colon com lo varen agafar

Pero en Ruiz Molina sembla mentida perque al presentarse devan lo profundo del devan d'aquell caps

que sols al contemplarlo ya impone l'mera l'artque respira la idealitat de las linieas en una paranta la magnifisencia y esplendor pero es cert que els Mallorquins no es parem ni devan del Caps d'en Riera ni devan ells braços del nostre Clugs.

Tu amich

Trompeta

Cuerpo Marino

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

De Barcelona à Maho

MOLA

IMPRESIONS DE VIATJE

Cansat de calor y de estar tan temps tancat à la Redacció, pues no pots figurarte lo que costa fer marchar una Revista de tanta importancia com la nostra, vaix pensar, tambe ns tenim de morir, y tan se val que per uns quants dias olvidis los mals de capsa y vesten à disfrutar dels ayres puros, de la hermosura de ls paysatjes Menorquins, aixis donchs vaix determinar embarcarme, y ya ho dir lo dicho, que la cabeza sempre tira al monte, y lo materix faix que las Covas en seduexen, me embriagan y no

gudx menos que decantarme à la seva banda

Vaix fer dons los preparatius de marcha y me vaix embarcar de incognich ¿ gudx pensaban los pasatjers que entre ells hi anava un Redactor de Iliberis? anan de incognit vaix evitar, las

visitas de autoritats, que à mi tan m molestan y si no ho hagues fet aixi, estig segù que me hagueran fet passar per lo duc de la Rolavieja y aquell dia hauria sigut la meva marcha una nova pagina per la historia.

A las 3 de la tarde lo xiulet del Vapor Menarquim, va indicar que pronte marcharia, y despues de ser provisió de Llimonas vegetals

(no católicas) y de procurarme tots els trastos, me'n vaix anar al Vapor, alli dessegint me van coneixe, está vist que no hi pug anar de incógnich, no hi habia lo Capitá General ni el Bisbe, pero en cambi hi habia un Julio

en representació de la Redacció y una fila de curiosos que no els coneixia, pero que suposo que hi seran per mi, naix dexar lo meu equipatche al camarot, que

semblava una Necròpolis de vius y en avant á grandaria va aser poch mes ó menos com una caysa de Cocina, de la Arrendataria

A las 4 van tocar per ultima vegada el xiulet y tots els que'n van venir á despedir van desfilar dessegint van comensar las maniobras de marcha, mentres la concurrencia endonava mostras de simpatia

¿Cuantas penas no

cubrian als llagrimas las seras faltas al pensar que se'n anava la elegancia de Barcelona?

Vaix reparar que molts en despedian fen volejar un mocadó igual que als toros cuant lo President comencia "cambio de suerte" y estaban

seya acertats el pues yo tambe cambi pues anava á passar 15 dias de nova vida, y per cert que preferexo una quincena aixis, que pasarla al carrer de Amalia, fent aquestas y

desaba altres suposicions vaix y recordarme dels amar amichs que separarme de la meva Barcelona, una de Lomellas y altres celebritats, ya tan

sols la vega abocetada, confonense
los edificis lo mateix que es confonian
la meva imaginació ab tantas impresions
com experimentava

A las 5 de la tarde no més se divisaba
una sombra de Barcelona que á poch á
poch ana
desapareixent
fins quedar
tan sols la silueta
de la agresta montaña del Monserrat
que per ser la mes elevada es la última
que despedeix als matjes y quin efecte
mes hermós, contemplanla en aquesta hora,
lo Sol se pont detras de ella, destacanse
sobre las tintas brillans y nuvols fantastichs,
causa un efecte maravellós, lo asunto
es senzill de factura, pero de Sentiment es gran
incapaz de deixarse copiar, dificilment
se trobana qui ho trasportes á la tela ab tota
la justesa que es presente, hasta els sords
sentirian, la poesia de que esta impregnada.

Sigent ya
algunas millas
endintre
lo marevix comensa á fer sos efectes, fa
com la mort, no respecta clases, hi
habia una senyoreta grima com una
corda de lo tera me ho semblava
bandunia que se habrá
guiri ull, enamorat
vaix tenir yo al de mi
flecharla, al menos ¿y á
que era degut? yo no se si era per
la guapesa ó per la garra que duya
lo cas es que 'n pegaba unas
miradas, hi yo res com
si no en fes cas, al últim
veix que pert lo color,
obra la boca, yo en creya que se 'n
declaraba, pero patapaf, tot ho va
trenre, semblava una doncella en
dia de pluja, pots contar que
vaix fugir va trenre
del sen costat y pero yo si
que 'n va que vaix
apagar lo marchar
foch del del
amor calin
ab y
tan liquit com vaix anar
a las brasas, pues en tego ab un capellá
que tambe deya oracions vomitosas

als pessos matéix
y casi pues
tot hom per
feya el mar se
acostuma molt, anar de ventre
per la bacor

Eeran las 9 del vespre, los pasat-
jers van anar desfilant, cap els seus
camarots, pues els que no estaban
mareiscats, estaban cansats de veure
tanta aigua (ab la vista) tan sols yo
vaise ser dels muchs que'n vaise que-
dar a cubierta, per si podia
agafar geire
Alli lo
mes
pensament
volaba,

pues encase que el tinguí en un
puesto tan sedrit, no per aixo deixaba
de trasladarse a
Barcelona, y allaló
semblava que ya
es trobes a Alacdia, hi hasta á volta
al estar sol á proa, en semblava
que fos un nou Colón, a las 12
cansat de no caminar y vintre sallat
pues ya se sap que per mar ya
malta salina, vaise determinar
anarmen cap á la capsa de cerillas á
dormir, pues ya estaba aburrit de
no saber que fe, al menos hi haguesin
teatros ó Horantas, per pasar la nit
mes distreta
y
per me
cas

que naufreguesim vaise proanar
que estés tip, me vaise menjar mi
mistech, que encare semblava
que es bellugaba, tal era lo
que saltaba per la mareiscada
que hi habia, lo vi semblava
que balles vegadas
un zapateado me habia
ó hi la cadira fugit
que seya, cuantas del puesto
aqui dintre el menjadó els objectes
inanimats caminan, veus que ve
una sabata y va de un canto
al altre lo matéix que un gat
molts cops estas menjan hi
et trobas que ve una gorra
que no saps per ahont tira

vingut, ya et dich que naix te-
nir un sogar divertit, pues entre
aixó y els amichs se'n Joseph que

may callan ya et dich yo que 't
fan perdre las ganas de menjar

Per fi, vaix arribar ádormirme
y no en vaix despertar fins á las
2 de la matinada

que

se van comensar á veure las típicas
montañas de Mallorca á las 2 ½
ven pasar per devant la Farola
de Formentó, y despues de seguir més
de una hora una cordillera de monta-
ñas inhabitables y de alturas elevadisi-
mas, arribarem á la Bahia de
Alcudia, que es un gran refugi per
las embarcacions que en dias de mal
temps tenen de pasar el Golfo, las
barquetas se acostan al Vapor
per desembarcar als pasatjers que 's
quedan á Mallorca, lo Capitá del Vapor
tambe desembarca per dur la Corres-
pondencia fins á la Ciutat de Alcudia
y mentres tan los tripulants descarregan
la carga que es queda aqui, á las 5
despues de haber tornat lo Capitá, varem
tornar enrere hasta deixar la Bahia
y... ya veu ser al Golfo de Lió!!! qui
modo de ballar!!

estich segur que no hi ballat tan
al "Catalunya" aquesta travesia
(sense carrers) es molt dolenta, aqui
dificilment hi fa bona mar, varse
pasar 5 horas que semblava barratjo
habia perdut lo punt de gravetat, sort

que tenia
un bon
punt al
ó sino hagnera tingut la

traversa mes dolenta

A las 8 del matí varem passar per devant de la Isla del Ayre que

es com

si diguessim una avanzada de Mahó es un tros de montaña no molt alta rodejada de mar y en lo punt més elevat ya un faro, en aquesta petita isla tan sols hi viuen el Vareros ab una R més ó siguin Varreros

No tardarem gaire rato en divisar la Mola

una de

las fortalezas, mes fortas y mes ben provistas de tots els adelantos per matar y al altre costat se hi ven las ruinas del Castell de San Felipet, que forman un pendant ben diferent, pues mentres á la Mola se hi tancan tots los invents militars de aquest Siglo, en lo altre tan sols ya las ruinas y en sas murallas se hi veuen encare las señals de las balas Españolas, cuant lo arrebataren als Inglesos despues de tenirlos sitiats una gila de temps

Aquets dos Castells son lo que forman la entrada del Port y despues es presenta al viatjer un hermós panorama, ha la part del Castell de San Felip ya Villa-cárlos, poblet hermosissim y net aixo si que es un poble Modernista, enfrente á la part de la Mola se hi ven lo Hospital Militart que esta situat en un tros de isla que es al mitx del port, resultan completament aislat tambe per aquesta banda se hi ven lo Lazareto ||Si mihan haguit de pungas aqui|| mes avall de la Mola se contempla lo magnifich chalet del catalá Sr Vigo y asota mateix tocan al mar ya lo cementeri Inglés y el Militar Al deixar Villacarlos se comensa á divisar Mahó, ab sas casas que encare recordan la dominació mora, pero... vaiza ya no puc continuar mes, pues me ficso ab los companys mens que me esperan al moll y ya no estich per rés, lo Vapor va tirar las anchas andas y á las 8 del matí desembarcaba, entre las abrazadas de los amichs que me esperaban

Per aquest número gros, ya te aniré donte conte de las impresions rebudas en aquest viatge

R del Molnar

Pel bon camí

Article sinou

Gran y falaguera sorpresa tingué dias passats al veure en casa del nostre estimat Botrell alsgunes travalls fets en la hermosa Roma y verdaderamen m'entusiasmaren los progressos en tan curt temps; prim no creck que en tractan d'art es puguin arrar mes depresa y es tan lo quem van agradar que con tan abta venevolencia em permetré la llibertat de dirte la opinió que a mos pobres ulls de aficionat em semblaren los estudis.

Comensan per aquella hermosa academia que a mon en-

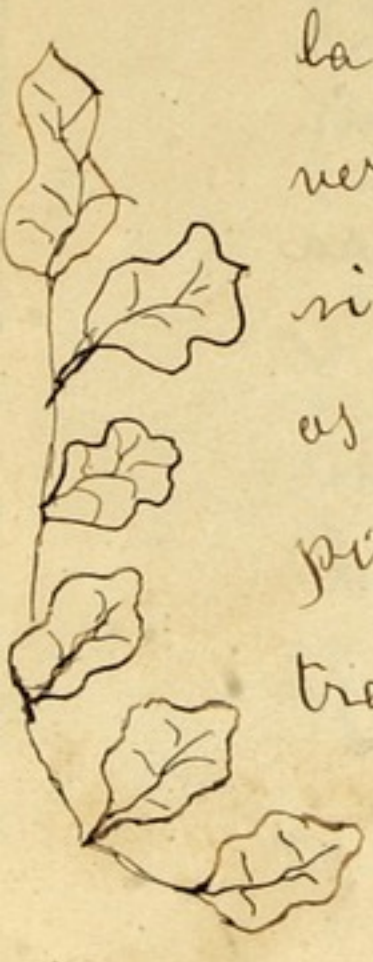

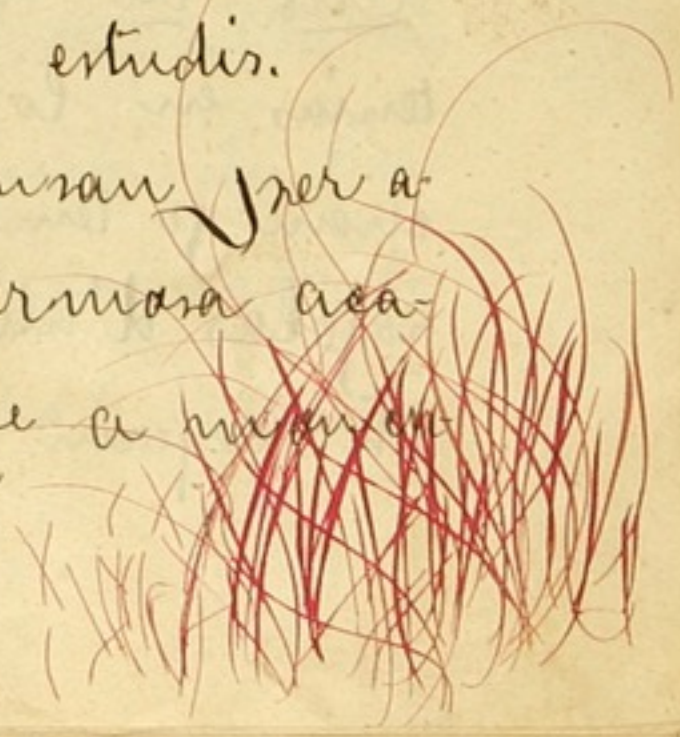

tendres ella sola basta
pera fer constar que en
la Ciutat Santa ats ap-
rofitat mol be el temps:
aquell respectable Carde-
nal [illegible] detalls que
estan molt sabé ya-
quell esterior d'Igleri-
a especialmen en lo
segon terme demostan
que ats agafat molta
trasa en manejar
la pluma), aquell e-
arré banyat de sol
ja deixa de apartá-
neiscar d'aquella gana-
deria de exvotos que
tenias en lo ten taller
cuan jo tembrutava las
rajolas d'ali-oli artisti-
ch: referen a n'aquell
paisatje apresar de no
trovarlo a tanta altu
ra si nota una dife-
rencia ab altres que
tenia vist com de la
[illegible] dia de modo
que en conjun no po
dia quedar pres sati
sfet de tos estudis que
desde lo mes gran al
mes minim si ven
una serta trasa que
per averla agafada
tan aviat den haver
tingut que pintar y
dibuixar molt mir-
an y observan encara
molt mes.

Estich segur que
la teva familia d-
en estar molt joyo-

sa de tu puig jo que no et veh mes que amich ma alegria no te limits perque esperu que ab un parell d'anys mes que estudis tan ferme-men com ara arribarás fet un artista y un mestre.

Anim doncks que ja que pel bon camí hats comensat desde lo mes que el principi es lo mes dificil de totas las cosas y tu el princi-pi ja tens y molt de gafat apresar de que molt amics de llurtar ans de arribar a la fi, llurta ab fe, travalla ab constancia que de la noble llurta per la-vida ab lo llegitim tra-ball de nostres diferens modos de viure dins la societat en nost-la mes ferma reputació que ella vola-te mes valor que tot lor que pugui averg-dins la cuisca d'un acaudelat milionari

Si amich Sierra si, travalla y estudia que-vegis veuer arribar lo dia de dir en alta ben ben agafat apresar veh l'amich de l'ar-tista mes inspirat de nostra terra.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

Cornellas

MENORCA ANTIGUA

(DEL NATURAL)

TAULA DE SACRIFICIS
del TAYALOT de TREBUCÓ (MAHÓ)

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

ULTIMA HORA

Pel y aguda noticia

¡¡En Julio, el célebre Redactor de El Liberio ya no te pel!! aquesta exclamació la feyan els seus admiradors y demés personas de gust, no compon rés el dia que 'n Lagartijo es va tallar la cua, ni faria tanta sensació el dia que galesin y dexesin sense un cuarto á en Rotchil

Res me haguesin dit que se habian esquilat tots los caballs ab la estissora del Dr Midi ó que 'n Romen(1) dels gats ya no li podian pendre el pel, per que ya no en tenia, tot aixo no me hagueran sigut gens estrañ, pero la barba de 'n Julio, aquella famosa barba, que estich segur que ab el temps la hagueran declarat monument Nacional, ya es veritat que en aquet mon tothom te una hora tonta ¡¡ya no te pel!! ya no es el gove gnapo de avans, ya lo seu nas torna á semblar una avanzada de la seba persona y els seus dos ventiladors ens absorbeixen lo poch ayre que fa, aquet es lo motiu que estiguem á 45 graus, pues li reparat que al ivern, que tenia barba, may habiam tingut aquesta temperatura

Vols saber la causa, es dificil, tothom hi dim la seva, hasta ni ha que diuen que es por imitarte á tu, pero la mes justa en sembla que es la sigüent; Desde que ha sortit lo non sello de la Redacció, que com ya saps no hi falta la seva estampa (encare que es un poch afavorida) tothom lo aseñala ab el dit ¡¡hasta la criatura el coneixian com anava pel carrer y ya evitar tanta curiositat se ha consolat de sacrificar aquella barba, gloria de Catalunya y tapadora de certas lineas sollients que eran disimulada por la ufana del seu pel.

R. Rius Molné

(1) Dueño de un cafe Modernista, imaginat fa poch

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001588321

BIBLIOTECA DE CATALUNYA